

ת"פ 28950/01/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד אחמד אבו אל הוה

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 28950-01-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אבו אל הוה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רבקה גלט
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
ע"י ב"כ, עו"ד יעקב שטרנברג
נגד
אחמד אבו אל הוה
ע"י ב"כ, עו"ד משה אלון

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי תיאור העובדות, ביום 11.1.16, בכביש 1 באזור מחלף דניאל, נהג הנאשם במיניבוס והסיע בו שמונה עשר (18) תושבי האזור, אשר אין ידיהם אישורי שהייה בישראל. עת הבחינו שוטרים בנאשם וכרזו לעצירת המכונית, המשיך הנאשם בנסיעה על השול הימני ולאחר מכן עצר, ופתח במנוסה רגלית כששוטר דולק אחריו.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, והנאשם שוהה במעצר מיום העבירה ועד היום.

ב"כ התביעה טענה לחומרת העבירה, בייחוד לנוכח הנסיבות הביטחוניות הרגישות בעת האחרונה. נטען כי ככל שמספר השוהים שהוסעו גדול יותר, כך גדל הסיכון הביטחוני הטמון בעבירה. כמו כן, הפנתה ב"כ התביעה לעברו הפלילי של הנאשם, שכבר הורשע פעמיים בעברו, ואף ריצה מאסרים בפועל בגין עבירות דומות, אך ללא הועיל. נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-30 חודשי מאסר, ויש להטיל על הנאשם עונש במסגרת המתחם. בנוסף, עתרה התביעה להטלת קנס גבוה ומאסר על תנאי. מטעם התביעה הוגשה אסופת פסיקה.

ב"כ הנאשם טען כי המתחם שהציבה התביעה מחמיר יותר מן ההלכה שנקבעה בהלכת חמדי, שהוא בין 5 ל-15 חודשי מאסר. נטען כי הנאשם לא ביצע כל עבירה נלווית, והודה בהזדמנות הראשונה, ובכך יש נסיבות לקולא. בנוסף, נטען כי

הנאשם נשוי לשתי נשים, שאחת מהן הרה, ובעניין הנסיבות האישיות הגיש ב"כ הנאשם את תסקיר המעצר, על פי בקשת הנאשם. עתירת הנאשם היא לכך שבית המשפט יסתפק בהטלת מאסר למשך 5 חודשים בלבד. אף מטעם הנאשם הוגשה אסופת פסיקה.

מתחם העונש ההולם

בע"פ 2789/13 מד"י נ' חמדי (4.8.13), נדון עניינו של נאשם כבן 21, שהורשע בפרשה של סיכון חיי אדם והסעת 25 שוהים שלא כדין. באותו עניין אמר בית המשפט העליון:

ניתן אל לב: המדובר במסיעים, ולא בשוהים הבלתי חוקיים עצמם, שענינם נדון ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2009); כבר שם נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים (ראו גם רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769), כי חטאתם עולה על של השוהים הבלתי חוקיים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" (פסקה י"א), שם הוספתי "את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים, העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם"... לטעמי, המתחם ההולם לעניין מסיעים, מלינים ומעסיקים בנסיבות מחמירות בענייננו צריך להיות בין 5 ל-15 חודשי מאסר, בעניין זה יש חשיבות עצומה להרתעה, כיון שהמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי, וזאת כדי שייצא הקול הצלול מטעמנו כנגד מעשים אלה.

ואמנם, סקירה של פסיקת בתי המשפט בכל הערכאות מעלה כי בגין העבירה שבנדון, מוטלים עונשי מאסר למשך תקופות משמעותיות, כפי שניתן לראות בדוגמאות שלהלן:

ברע"פ 2742/13 עיסא נ' מד"י (28.4.13) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם שהורשע בהסעה של 14 שוהים שלא כדין, בשכר, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר.

בעפ"ג (י-ם) 56821-03-15 טלאלקה נ' מד"י (24.8.15), אישר בית המשפט המחוזי את המתחם שנקבע בבית משפט קמא, בעניין הסעה של 9 שוהים שלא כדין, הנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר.

בעפ"ג (י-ם) 7465-06-15 וזוז נ' מד"י (22.2.16), אישר בית המשפט המחוזי את גזר הדין של בית משפט קמא, אשר לפיו נגזרו 6 חודשי מאסר, על הנאשם שהסיע 6 שוהים שלא כדין, וכן ביצע 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית. אושר גם המתחם שנקבע, הנע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר. לנאשם היה עבר פלילי בעבירות דומות.

בעפ"ג 65607-03-15 מסראווה נ' מד"י (11.10.15), נדחה ערעורה של הנאשמת שהורשעה בהסעת 5 שוהים שלא כדין, בשעה שתלוי נגדה מאסר על תנאי למשך 4 חודשים. אושר העונש שכלל מאסר למשך 8 חודשים, והפעלת התנאי במצטבר.

בעפ"ג 2721-09-14 מריסי נ' מד"י (7.12.14), הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של הנאשם שהורשע בהסעת 11 שוהים שלא כדין, וכן עבירות תעבורה נלוות. בבית המשפט קמא הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, אך בשל מצבו הרפואי הקשה, והיותו חולה סיעודי, הופחת העונש ל-6 חודשי מאסר.

בת.פ 41171-07-12 מד"י נ' חאלאק (9.1.14), הורשע הנאשם בהסעה של 20 שוהים שלא כדין, וכן עבירות תעבורה ועבירות כלפי שוטרים. הנאשם היה צעיר כבן 20, ובעברו 2 הרשעות תעבורה בלבד. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר, והטיל 6 חודשי מאסר בפועל.

בת.פ 4894-10-14 מד"י נ' קונבר (19.5.15), הורשע הנאשם בעבירות של הסעת 24 שוהים שלא כדין, תוך הפרת תנאי מעצר בית שחלו עליו, וכן נהג ללא רישיון וביטוח. הנאשם צירף תיק נוסף שבו ביצע עבירות דומות, והפעם הסיע 18 שוהים שלא כדין. הנאשם היה צעיר כבן 22 ללא עבר פלילי. בית המשפט הטיל בגין כל אחד מן האירועים, 7 חודשי מאסר, והורה כי ירוצו בחופף ובמצטבר, כך שבסך הכל יישא 11 חודשי מאסר.

בת.פ 20059-09-13 מד"י נ' נאצר (9.4.14), הורשע הנאשם בהסעה של 15 שוהים שלא כדין, בשכר, וכן הסעה מעל למותר. לנאשם היו הרשעות קודמות. הוטלו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, קנס ופסילה.

בת.פ 56991-06-14 מד"י נ' אבו רמילה (29.6.15), הורשע הנאשם בהסעה של 16 שוהים שלא כדין, וכן צירף תיק אחר. לנאשם היו הרשעות קודמות. בית המשפט הטיל עליו בגין העבירה של הסעה 6 חודשי מאסר.

בעניינו, הנאשם הסיע 18 שוהים שלא כדין, ובכך פגע באופן ממשי בביטחון המדינה ותושביה. מצד שני, לא הורשע בעבירות נוספות, כפי שאירע בחלק מן המקרים שסקרתי.

לדעתי, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, על פי הלכת חמדי, נע בין 5 ל-15 חודשי מאסר.

המתאים העונש לנאשם

הנאשם נושא על שכמו עבר פלילי מכביד. עוד בשנת 2009 נדון בגין עבירות חמורות של סיכון אדם בנתיב תחבורה, פציעה בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטרי וניסיון להסעת שוהים שלא כדין, ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל. לאחר מכן, הורשע שוב בשנת 2010 בעבירות של נהיגה פוזת, נהיגה ללא רישיון וניסיון להסעת שוהים שלא כדין, ונגזרו עליו 22 חודשי מאסר.

עברו הפלילי של הנאשם יישקל לחובתו. לדעתי יש בעבירות שבהן הורשע בעבר כדי ללמד על נחישותו ומסוכנותו.

ב"כ הנאשם ביקש לחרוג מן המקובל והגיש לעיוני את תסקיר המעצר שניתן לאחרונה בעניינו של הנאשם. מן התסקיר עולה כי הנאשם נשוי לשתי נשים, ואב לשני ילדים. הנאשם לא עבד ערב מעצרו באופן מסודר, בשל מצב בריאותי לא שפיר של אחת מנשותיו, וזה הוביל למצוקה כלכלית. נכתב כי הנאשם רואה הסעת שוהים שלא כדין כדרך לגיטימית עבורו לשם השגת רווח מהיר, ולא נראה כי ההליך המשפטי הועיל להרתיעו. מצד שני, בעת מעצרו הביע הנאשם רגשות חרטה ובושה, ותיאר את המצב כמעמיד עברו פיתוי שהתקשה לעמוד בו. הערכת שרות המבחן היתה לקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות העבירות.

לנוכח האמור בתסקיר, אני לוקחת בחשבון את מצוקותיו של הנאשם, אך מצד שני, אין באלה כדי להצדיק באופן כלשהו את העבירות והישנותן, או להביא להתייחסות מקילה כלפיהן.

לדעתי, גיליונו הפלילי של הנאשם והאמור בתסקיר שנתבקשתי לעיין בו, מעלים כי קיים צורך של ממש להטיל על הנאשם עונש שיהא בו כדי להרתיעו מפני העבירה בעתיד, זאת בגדרי המתחם שקבעתי.

היות שהתביעה לא עתרה להטלת עונש של פסילת רישיון הנהיגה, אמנע מכך. ואולם, לשם האיזון, והיות שהמדובר בעבירה בעלת מאפיין כלכלי, כפי שקבע בית המשפט העליון, אני רואה לנכון להטיל על הנאשם קנס כספי. בקביעת גובה הקנס, אתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובכך שהוא עתיד לשהות במאסר בחודשים הקרובים.

סופו של דבר, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 11.1.16.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של הסעה שלא כדין.

ג. קנס כספי בסך 2,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים ורצופים, החל מיום 1.8.16 ובכל 1 לחודש עוקב.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' אדר ב' תשע"ו, 17 מרץ 2016, בנוכחות הצדדים.